

Tato práce se zabývá především specifiky českého umění v období komunistické totality. Hlavním cílem bylo, zaměřit se na umělce, kteří se vlivem okolností ocitli na okraji kulturní společnosti. S touto situací se ale smířili, protože se nechtěli zpronevěřit přesvědčení a hodnotám, jež vyznávali. Zásadním společným bodem takto svobodné tvorby je výběr námětů. V našem případě se jedná o biblickou tematiku, která nejprve v 50. letech souvisela s vyrovnáním se s existencialistickými pocity. A později s hledáním výtvarného výrazu, který by obsahoval duchovní přesah. V první části se věnujeme ikonografickým paralelám. Ve druhé jednotlivým autorům a souvislostem, které určovaly jejich tvorbu. Skupinu autorů, zde tvoří ti, kteří se tematikou zabývali soustavněji. Patří mezi ně: Alén Diviš, Bohuslav Reynek, Ivan Sobotka, Věra Nováková, Mikuláš Medek, Jan Koblasa a Robert Piesen. Závěrem je připojeno pojednání týkající se soudobých filozofických tendencí, které jsou s tvorbou našich autorů spjaty.